

عنوان مقاله:

خوف و رجاء در دعای صباح امیرالمومنین علی (ع)

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد ملایی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، مدرس مراکز آموزش عالی و علمی کاربردی سیستان و بلوچستان. دبیر آموزش و پرورش میرجاوه

حکیمه بحرینی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر آموزش و پرورش عشایر سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

خوف و رجاء دو مفهوم اساسی و مهم در عرفان اسلامی است. در آموزه های عرفانی و اسلامی، ترس از عقوبت و گرفتار آمدن به غضب الهی و رجاء و امید به رحمت بیکران او، هر دو، مورد توجه قرار گرفته اند و نوعی تعادل میان آنها توصیه شده است. ادعیه معتبر اسلامی از آنجایی که در جهت کمال معنوی بشر هستند انسان را به حفظ تعادل در مفهوم خوف و رجاء دعوت می کنند. ما در این مبحث ابتدا با استفاده از منابع عرفانی و صوفیانه مفهوم خوف و رجاء را از منظر عرفان اسلامی مشخص کرده و سپس این مفاهیم را در دعای ارزشمند صباح از امیر المومنین علی (ع) بررسی خواهیم نمود. ، افراط در امید به خداوند موجب احساس ایمنی از عذاب خدا میشود و شخص با غرق شدن در لذتهای دنیوی از بندگی و یاد آخرت باز میماند. از سوی دیگر، افراط در ترس و خوف موجب یاس از رحمت الهی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

خوف، رجاء، دعای صباح، امیرالمومنین علی (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812766>

